

Til

Folketingets Skatteudvalg

L 31- Forslag til Lov om ændring af skattekontrolloven og lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (Digitalisering af regnskabsoplysninger, ophævelse af virksomhedernes underretningspligt og afskaffelse af kildeskattebøderne).

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 11- 16 af 1. december 2004.

(L 31)

Kristian Jensen

/ Michael Bjørn Hansen

Spørgsmål 11: Ad besvarelsen af spørgsmål 7:

”Bliver de 10 årsværk som angives at blive anvendt til administration af kildeskattebøder alene anvendt til dette formål, eller beskæftiger de pågældende medarbejdere sig også med opfølgning og sikring af, at der sker indberetning og indbetaling af A-skat m.v.? I bekræftende fald ønskes det oplyst om, hvorvidt dette arbejde skal fortsætte under alle omstændigheder selv om bøderne afskaffes?”

Svar:

Administrationen af kildeskattebøderne foretages typisk af medarbejdere i de enheder i de regionale told- og skattemyndigheder, hvorunder straffesager generelt henhører. Derfor er situationen typisk den, at medarbejdere, der behandler kildeskattestrafesager, også behandler andre straffesager. Dette medfører, at de 10 årsværk, der skønnes anvendt til kildeskattebøderne, formentligt udføres af 20 – 30 personer.

Det kan næppe udelukkes, at nogle af medarbejderne også beskæftiger sig med opfølgning og sikring af, at der sker indberetning og indbetaling af A-skat m.v., men dette vil være atypisk.

Det er arbejdsgiverkontrollen – såvel den administrative som den udgående – der sikrer indberetning, og fogederne, der sikrer indbetaling. Dette arbejde vil selvfølgelig fortsætte, uanset bøderne afskaffes.

Spørgsmål 12: Ad besvarelsen af spørgsmål 7:

”Hvor store er bøderne for at indbetale for sent? Hvor mange bøder (antal og samlet beløb) har der været udmeldt hvert år de seneste 3 år?”

Svar:

Udgangspunktet for beregningen af bøden for overtrædelse af opkrævningslovens § 17, stk. 1, nr. 3 er restancen på tidspunktet for fremsendelse af bødeforelæg eller tiltalebegæring.

Hvis restancen ikke er betalt på det tidspunkt, hvor bødeforelæg fremsendes, eller tiltale begæres, beregnes bøden med 1 % pr. måned af den bødegivende saldo.

Udgør restancen på ovennævnte tidspunkt mindre end 25 % af den højst konstaterede restance i overtrædelsesperioden, beregnes bøden med 0,75 % pr. måned af den bødegivende saldo.

Er restancen betalt på ovennævnte tidspunkt, beregnes bøden med 0,50 % pr. måned af den bødegivende saldo.

Det kan oplyses, at de regionale told- og skattemyndigheder til brug for udarbejdelsen af Klage- og Retssagsstatistikken har indberettet følgende om antallet af bøder og bødebeløb vedrørende overtrædelse af kildeskattelovgivningen:

I 2001 blev der vedtaget 309 bødeforelæg med et samlet bødebeløb på kr. 4.140.000. og der blev afsagt 15 domme med et samlet bødebeløb på kr. 360.000, i alt kr. 4.500.000.

I 2002 blev der vedtaget 260 bødeforelæg med et samlet bødebeløb på kr. 3.731.000, og der blev afsagt 19 domme med et samlet bødebeløb på kr. 276.000, i alt kr. 4.007.000.

I 2003 blev der vedtaget 178 bødeforelæg med et samlet bødebeløb på kr. 2.764.000, og der blev afsagt 14 domme med et samlet bødebeløb på kr. 1.247.000, i alt kr. 4.011.000.

Det skal bemærkes, at statistikken både omfatter bøder efter opkrævningsloven og kildeskattelovens §§ 74 og 75.

Det skønnes, at ca. 10 % af sagerne vedrører de to bestemmelser i kildeskatteloven. L 31 omhandler kun bøder efter opkrævningsloven.

I bemærkningerne til lovforslaget er der anført et provenutab på ca. 4 mio. kr. Det understreges, at dette tal er et skøn, da ToldSkat ikke har foretaget en manuel gennemgang af samtlige sager.

Spørgsmål 13: Ad besvarelsen af spørgsmål 7:

”Er provenutabet ved afskaffelse af bøderne, som er angivet til 4 mio. kr., inkl. eller ekskl. de afskrevne beløb? Hvad er baggrunden for den dramatiske stigning i afskrevne bøder på 1,1 mio. kr. i 2001 til 2,3 mio. kr. i 2003?”

Svar:

Provenutabet ved afskaffelse af bøderne er inkl. de afskrevne beløb. Det betyder således, at nettoprovenutabet er ca. 1,7 mio. kr., hvis der tages udgangspunkt i tallene for 2003. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 12.

Vedrørende stigningen i de afskrevne bøder på 1,1 mio. kr. i 2001 til 2,3 mio. kr. i 2003 har Told- og Skattestyrelsen oplyst, at der er foretaget en udsøgning af nogle meget store uerholdelige bøder efter kildeskattelovgivningen.

Denne udsøgning har vist, at der i 2003 var 4 sager, hvor der i alt blev afskrevet ca. 740.000 kr. De 2 af sagerne blev afskrevet på grund af dødsfald, mens de 2 andre sager blev afskrevet på grund af strafforældelse efter straffelovens § 97 a.

Spørgsmål 14: Ad besvarelsen af spørgsmål 7:

”Hvorfor bliver der i besvarelsen omtalt erhvervsdrivende, der idømmes fængselsstraf for overtrædelse af opkrævningsloven, når lovforslaget kun omtaler bøder?”

Svar:

Siden indførelsen af kildeskatteloven i 1970 har man brugt betegnelsen ”kildeskattebøder”, uanset at der efter loven kunne idømmes frihedsstraf i særlige tilfælde. Frihedsstraf har kun været anvendt i yderst begrænset omfang. Ved gennemførelse af opkrævningsloven (trådte i kraft 1. jan. 2001) blev nogle af kildeskattelovens straffebestemmelser overført til den nye lov, men uanset denne opdeling af ansvarsbestemmelserne på to love, fortsatte man med at bruge betegnelsen ”kildeskattebøder” i de tilfælde, hvor det udviste forhold udsprang af kildeskatteordningen.

I den gældende lovgivning kan der efter opkrævningsloven § 17, stk. 1, nr. 3 pålægges bøde, såfremt en arbejdsgiver undlader at indbetale indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i rette tid. Hvis den nævnte overtrædelse sker med forsæt til at unddrage skatter og afgifter, eller hvis der foreligger skærpende omstændigheder, kan der efter § 17, stk. 2 idømmes fængsel i indtil 2 år.

Ifølge lovforslaget bortfalder adgangen til at give bøder for forhold, der i dag er omfattet af § 17, stk. 1, nr. 3 (undladelse af indbetaling af indeholdte beløb). Dermed bortfalder også muligheden for at statuere et skærpet ansvar, der evt. kan medføre fængsel, efter § 17, stk. 2.

Spørgsmål 15: Ad besvarelsen af spørgsmål 8:

”Fremstillingen i besvarelsen af spørgsmål 8 giver det indtryk at manglende betaling og mulighed for at inddrive A-skat og arbejdsmarkedsbidrag hos arbejdsgiveren giver mulighed for i stedet at opkræve skatten hos lønmodtageren efter kildeskattelovens § 68 og arbejdsmarkedsfondslovens § 15. Da denne forståelse af de pågældende bestemmelser ikke fremgår af de pågældende paragraffer, ønskes en uddybning af i hvilke tilfælde dette er muligt og sker i praksis.”

Svar:

Det afgørende for, om ikke-indbetalt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag kan opkræves hos enten arbejdsgiveren alene eller hos såvel arbejdsgiveren som lønmodtageren, er, om arbejdsgiveren har foretaget indeholdelse af beløbet - altså har fratrukket beløbet i lønudbetalingen.

Hvis arbejdsgiveren har foretaget indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, men ikke har indbetalt de indeholdte beløb, er det kun arbejdsgiveren, der hæfter over for det offentlige for betaling af det indeholdte beløb, jf. kildeskattelovens § 69, stk. 2, og arbejdsmarkedsfondslovens § 15, stk. 3, 2. pkt. Efter disse bestemmelser hæfter den, der har indeholdt skat efter loven, over for det offentlige for betaling af det indeholdte beløb.

Lønmodtageren kommer således aldrig til at hæfte for ikke indbetalt A-skat og bidrag, som arbejdsgiveren har indeholdt hos lønmodtageren.

Det er kun i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren slet ikke har indeholdt A-skat og bidrag hos lønmodtageren, eller hvor dette er sket med et for lavt beløb, at lønmodtageren kan komme til at hæfte for beløbets betaling, jf. kildeskattelovens § 68 og arbejdsmarkedsfondslovens § 15, stk. 1. Arbejdsgiveren er dog i disse situationer også medansvarlig for betaling af det manglende beløb, jf. kildeskattelovens § 69, stk. 1, samt arbejdsmarkedsfondslovens § 15, stk. 3.

Det skal bemærkes, at lovforslaget om afskaffelse af kildeskattebøderne alene angår for sen eller manglende indbetaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er blevet indeholdt af arbejdsgiveren.

Spørgsmål 16: Ad besvarelsen af spørgsmål 9 og 10:

”Er det rigtigt forstået, at arbejdsgivere, der undlader at indberette såvel tilbageholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag som moms og afgifter forsæt vil kunne straffes enten ved bøder eller i grovere tilfælde med fængsel?”

Svar:

Ja, det er rigtigt forstået.

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 1, skal der for hver afregningsperiode og for hver skat eller afgift m.v. indgives en angivelse med de oplysninger, som følger af reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Bestemmelsen omhandler en række afgiftslove, arbejdsmarkedsfondsloven og kildeskatteloven.

Efter opkrævningslovens § 17, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder opkrævningslovens § 2, stk. 1 eller stk. 2. Efter § 17, stk. 2, kan straffen forhøjes til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået med forsæt til at unddrage statskassen skatter eller afgifter m.v.

Hvad angår momsangivelser fremgår det af momslovens § 57, stk. 1, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden til de statslige told- og skattemyndigheder.

Efter momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, straffes den med bøde, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 57, stk. 1.

Efter momslovens § 81, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år den, der begår overtrædelsen med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget til at opnå udbetalinger efter regler i momsloven eller opkrævningsloven.